

Opis podstatných částí rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. března 2006 pod sp.zn. 22Ca 489/2004-27

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. M. J. a soudkyň JUDr. M. H. a JUDr. I. L. v právní věci žalobkyně **PhDr. H. V. P.**, bytem, zastoupené Mgr. D. P., advokátem v, proti žalované **Policii ČR - Správě severomoravského kraje**, 30. dubna 24, Ostrava, o přezkoumání fiktivního rozhodnutí žalované, ve věci podle zákona o svobodném přístupu k informacím,

takto:

I. Fiktivní rozhodnutí Policie ČR - Správy severomoravského kraje o odvolání žalobkyně ze dne 26.9.2004 a fiktivní rozhodnutí Policie ČR - Okresního ředitelství Olomouc o žádosti žalobkyně ze dne 9.9.2004 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna ustanoveného zástupce žalobkyně Mgr. D. P. advokáta, se určuje částkou 1.075,- Kč a bude mu vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Z odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení fiktivních negativních rozhodnutí žalované i povinného subjektu, když uvedla, že si dopisem ze dne 9.9.2004 vyžádala od povinného subjektu poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen z. č. 106/1999 Sb.), povinný subjekt nevyzval žalobkyni k upřesnění žádosti ani nevyužil možnosti prodloužení lhůty k poskytnutí informace, takže lhůtě k poskytnutí informace marně uplynula dne 25.9.2004. Žalobkyně proti fiktivnímu negativnímu rozhodnutí o zamítnutí žádané informace podala odvolání, které bylo povinnému subjektu doručeno 29.9.2004. Žalovaný však o odvolání v zákonné lhůtě nerozhodl, takže došlo ke vzniku fiktivního negativního rozhodnutí odvolacího orgánu.

Žalovaný ve vyjádření potvrdil, že žalobkyně požádala o poskytnutí informací, povinný subjekt však nemohl včas poskytnout žalobkyni odpověď, neboť činil dotazy v souvislosti s žádostí žalobkyně. Policií ČR - Okresním ředitelstvím Olomouc bylo dne 4.10.2004 rozhodnuto o tom, že žádosti žalobkyně ze dne 9.9.2004 se nevyhovuje a ředitel žalované svým rozhodnutím ze dne 15.10.2004 vyhověl odvolání žalobkyně tím, že zrušil rozhodnutí povinného subjektu ze dne 4.10.2004 a věc vrátil k dalšímu řízení. Žalovaná proto navrhla zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dopisem ze dne 9.9.2004, který došel Policii ČR v Litovli dne 10.9.2004, požádala žalobkyně s odkazem na z.č. 106/1999 Sb. o poskytnutí informací, a

to:

1) Který policejní orgán „dohodl“ s ing. arch. B. výše uvedený postup dle pokynu ze dne 23.6.2004 pro agenturu směrem k osobě žalobkyně ?

2) O které ustanovení kterého právního předpisu se tato „dohoda“ opírá ?

Policie ČR - Okresní ředitelství Olomouc přípisem datovaným 22.9.2004 a podaným k poštovní přepravě dne 23.9.2004, sdělila žalobkyni, že služební kázeň policistů řeší ust. § 28 až § 39 zákona č. 186/1992 Sb. Ke druhému dotazu (dohoda s ing. arch. B....) sdělila Policie ČR žalobkyni, že ihned po obdržení dotazu byla vyžádána příslušná informace od ing. B... Do dnešního dne policie neobdržela odpověď. Zmíněný dotaz tedy nelze z výše uvedeného důvodu v zákonné lhůtě zodpovědět a žalobkyně bude informována písemně ihned, jakmile bude mít Policie ČR zjištěné údaje k dispozici. Žalobkyně reagovala tak, že podala odvolání proti fiktivnímu rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace.

Odvolání žalobkyně bylo doručeno povinnému subjektu dne 29.9.2004. Dne 4.10.2004 vydala Policie ČR - Okresní ředitelství Olomouc rozhodnutí, kterým podle ust. § 15 odst. 1 z.č. 106/1999 Sb. nevyhověla písemné žádosti žalobkyně, doručené 10.9.2004 s odůvodněním, že Policie ČR neobdržela požadovanou informaci od ing. arch. K. B., a to ve lhůtě podle § 14 odst. 5 z.č. 106/1999 Sb., tj. ve lhůtě 10-ti dnů, prodloužené ze závažných důvodů. I proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala podáním ze dne 6.10.2004. Odvolání bylo předáno žalované dne 8.10.2004 a žalovaná dne 15.10.2004 zrušila rozhodnutím č.j. PSM-584/KŘS-2004 rozhodnutí ředitele Policie ČR - Okresního ředitelství Olomouc ze dne 4.10.2004 a věc vrátila k dalšímu řízení.

Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace upravuje ust. § 14 z.č. 106/1999 Sb., a to včetně možnosti prodloužit ze závažných důvodů, vyjmenovaných v ust. § 14 odst. 5 cit. Zákona, lhůtu pro poskytnutí informace, nejvýše však o 10 dní. Podle citovaného ustanovení musí být žadatel o prodloužení lhůty i o jeho důvodech vždy prokazatelně informován, a to včas před uplynutím lhůty pro poskytnutí informace.

V daném případě mělo být o podání žalobkyně, došlého dne 10.9.2004, rozhodnuto do 25.9.2004. Povinný subjekt sice informoval žalobkyni přípisem ze dne 22.9.2004 o tom, že žalobkyni není možno ve stanovené lhůtě vyhovět, avšak tento přípis podle názoru krajského soudu nelze považovat za prodloužení lhůty ve smyslu ust. § 14 odst. 5 z.č. 106/1999 Sb. Žalobkyně v něm totiž nebyla informována, o kolik dní konkrétně bude lhůta pro poskytnutí informace prodloužena. Ve shora citovaném ustanovení je uvedena totiž pouze maximální lhůta pro prodloužení, její konkretizace je ponechána na rozhodnutí povinného subjektu, tato lhůta k prodloužení není v žádném případě automatická (srov. slova „nejvýše však o 10 dní“). Krajský soud proto stejně jako žalobkyně vychází z původní lhůty pro rozhodnutí povinného subjektu, tj. do 25.9.2004. V této lhůtě však povinný subjekt o podání žalobkyně nerozhodl, čímž podle ust. § 15 odst. 4 z.č. 106/1999 Sb. došlo k vydání (fiktivního) rozhodnutí, kterým povinný subjekt žalobkyni informace odepřel. Proti tomuto fiktivnímu rozhodnutí žalobkyně podala odvolání v zákonné lhůtě. Odvolání bylo povinným subjektem předloženo žalované 8.10.2004, avšak o fiktivním negativním rozhodnutí povinného subjektu žalovaná žádným způsobem nerozhodla, když rozhodnutím ze dne 15.10.2004 zrušila pouze rozhodnutí ředitele Policie ČR - Okresního ředitelství Olomouc ze dne 4.10.2004. Ve smyslu ust. § 16 odst. 3 z.č. 106/1999 Sb. tak došlo i k vydání fiktivního negativního rozhodnutí odvolacím orgánem.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí podle z. č. 106/1999 Sb., jehož vydání (existence) je nastolena právní fikcí, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 23.4.2002 č.j. 5A 128/2000-16), zrušil Krajský soud v Ostravě napadené fiktivní negativní rozhodnutí žalované o odvolání žalobkyně ze dne 26.9.2004 i jemu předcházející fiktivní negativní rozhodnutí Policie ČR Okresního ředitelství Olomouc o žádosti žalobkyně ze dne 9.9.2004 v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro vady řízení bez jednání. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil krajský soud žalované věc k dalšímu řízení.